

שמעון אלסטער

ברוקלין, נ. י.

בבוא 9 י"ג י"ג וזכרי הורים גאונים מכבוד ומחזיקי המורה

לזל וכלם קנאות דברוניות

על הירצות על המורה עבר יצאין דברים במינו קול והלכו
משא נקבו מתכונת רבים יקרו וארובים אמת ואחרות כנס ופניו
בסדר ולטעם אנו יאודו עמנו רק הספר תהיה בידנו גלגליו
ויצאנו - יש לך על המורה הידועות והגדולה כפי הדין
לפנינו לזל המורה יצא ואינו ינסונו אלך כפי הגבולה
וזלמנו המורה לכל אמת ואמר אצרי גול לקול המורה
והצדקת האמתים לזל ואכז מהם הבלום עז הנה וזיו
יוסיב אל בליונים - ואל קולנו זו כמק הפית האמת
הליונים - יליונו עוז לקבוצ מקום מרה מתוך לבנות
ולקבו האמתים שירת המורה עמנו כמו לליונות
וזל הנינו כנה מתק יודם ומתק אכס ועוז ליוני
מתקום מתקול אכל המתון אל כלמים אלא כסיק ובלודוק
לעמנו - ומתוכן א זה היה במסירות עזל וליונות
מחובה על הזונו. לך באתי דקדק מיוצג אל
ידיו. לבל לעמנו ה' במעב הקדש המ' וכמנת העסק
המורה ככלל אל יחול המורה מתני ומס' מתני ומס'
כפי צעני עז עולך

הפיש קלמנו דאיה מיוצקל אלא

למנו אלסטער

א' תמוז ג'ת

קייטובא